

[Lilli Gyldenkilde]

ti på arbejdspladserne også trænger sig på for SF i forbindelse med disse forslag, er det, fordi vi jo tydeligt kan vise, at de midler, vi her taler om, er opsamlet i forsikringsselskaber og pensionskasser og i vid udstrækning er lønmodtagernes midler, da vi jo alle er underlagt lovgivningskrav om at forsikre os på forskellig vis. Ud fra den vinkel synes vi, det er rimeligt, at vi også siger noget om de ting.

Som sagt havde vi ikke forventet sådanne tiltag fra regeringen, men til gengæld havde jeg troet og håbet – det er måske at være for optimistisk, og det skal man ikke være i disse dage – at der sammen med forslagene her var fremsat nogle forslag om ændring af aktieselskabsloven, som kunne udvide medarbejdernes repræsentation, indflydelse og beføjelser, ikke mindst set ud fra den vinkel, at de midler, vi her taler om, ikke bare er nogle midler, der er kommet af sig selv ind i nogle kasser, men i vid udstrækning er lønmodtagernes midler.

Selv om ovennævnte tiltag ikke er med, anser SF ikke forslagene her for at være til hinder for, at vi kan arbejde videre med vores tanker om ØD, VD og kapitalstyring, og ud fra en beskæftigelsesmæssig synsvinkel synes vi, det er rigtigt og vigtigt at åbne for, at de fonde, der eksisterer – for der er jo rent faktisk tale om fonde, selv om man er meget fondsforskrækket herinde – kan investere aktivt, i stedet for at man kun lader dem investere passivt, så vi vil i udvalget arbejde aktivt med om disse forslags vedtagelse.

Der er en enkelt ting, jeg ikke vil undlade at gøre opmærksom på. Jeg har desværre ikke haft tid til at undersøge det, men vi kan vel undersøge det i udvalget. Jeg vil godt spørge industriministeren allerede her, om de grænser, der er sat for, hvordan man må investere, hvor meget man må investere, og hvordan man samlet må investere, er afstemt efter, hvor meget og hvordan man må investere, når det gælder midlerne i Lønmodtagernes Dyrtingsfond og i ATP-fonden. Det synes jeg nok er meget vigtigt at få inddraget i debatten.

Men som sagt: socialistisk folkeparti ser positivt på lovforslagene.

Hahn (CD):

Allerede for et år siden, i december 1982, anførtes i regeringens investeringsfremmeprogram, at man ville overveje at give livsforsikringsselskaber og pensionskasser m.v. større muligheder for at placere kapital i erhvervslivet for derved at styrke tilførslen af risikovillig kapital.

Efter dette positive udspil gik industriministeren i gang med sine mange drøftelser. Det er ikke så lidt, industriministeren har måttet døje for sit store fremsyn og sine størtede initiativer. Ministeren er blevet udskældt for at være en forklædt socialist, der ville indføre ØD ad bagvejen eller fondsocialisme à la Palme. Industriministeren har utrætteligt arbejdet videre. Han har lyttet til organisationerne, men har samtidig vist, at selv om de kan komme med råd og indvendinger, kan de ikke bestemme regeringens politik.

Jeg vil give formanden for Danmarks Sparekasseforening, Peder Elkjær, ret. Også jeg har lidt svært ved at forstå den ideologiske bekymring, der bygger på den opfattelse, at pensionspenge opfører sig anderledes end penge, der kommer fra en stor kapitalejer, en erhvervsvirksomhed eller en bank eller sparekasse. Alle penge har det til fælles, at de er menneskepenge, og vær sikker på, at de vil blive brugt lige forstandigt!

Når nogle organisationer giver udtryk for angst, når der tales om tilførsel af kapital til erhvervslivet, skyldes dette sikkert angsten for, at der skal opstå en magtfeber. Man må imidlertid ikke overse, at vort samfund er garderet gennem monopollovgivningen, bank- og sparekasselovgivningen samt finansierings- og tilsynsregler for forskellige typer af finansielle institutioner.

Mit parti vil se yderst velvilligt på en hurtig gennemførelse af lovforslagene.

Lawaetz (FP):

Det har i dag været interessant at lytte til ordførerne og deres enighed indtil nu. Hr. Svend Andersen var naturligvis glad, fordi det jo i virkeligheden er en fortsættelse af den socialdemokratiske politik på dette område. Den blev forhindret af firkløveret, som nu regerer, og som nu har skiftet mening.

Det var også interessant at høre hr. Henning Andersen, som pænt og ensidigt bakkede sin minister op. Hr. Svend Heiselberg gik